

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 94.254 van 26 maart 2001

A. 77.779/VI-14.489

In zake : **ROOSENBOOM** Martine,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Pierre WILLEMS, advocaat,
Terkamerenstraat 33
1150 Brussel,

tegen :

de stad Brussel,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Paul LAGASSE, advocaat,
de Jamblinne de Meuxplein 41
1030 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 9 maart 1998 ingediende verzoekschrift waarbij Martine ROOSENBOOM de nietigverklaring vordert van "de beslissing tot weigering om het besluit van de gemeenteraad van de stad Brussel d.d. 3 maart 1997 ten uitvoer te leggen (een beslissing waarbij het voorstel om verzoekster te weren bij de bevordering tot inspecteur van politie is afgewezen), inzonderheid door te weigeren het voorstel tot bevordering van verzoekster tot inspecteur van politie op de agenda van de gemeenteraad te plaatsen", welke weigeringsbeslissing voortvloeit uit het verstrijken van de termijn van vier maanden, die met toepassing van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op

de Raad van State een aanvang heeft genomen met de aanmaning (die haar op 9 september 1997 ter kennis is gebracht);

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 6 september 2000, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 februari 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 maart 2001;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. WILLEMS, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. LAGASSE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster politieagent-hoofdbrigadier is in de stad Brussel; dat haar bevordering tot de graad van inspecteur, waarvan zij de

functies uitoefende en voor welke graad ze aan de gestelde vereisten voldeed, op stapel stond van november 1995 tot september 1996; dat meer bepaald de adviezen van haar hiërarchische meerderen werden ingewonnen in het kader van de procedure die daartoe was opgestart; dat de hoofdcommissaris evenwel een negatief advies heeft uitgebracht omdat tegen verzoekster "een tuchtdossier was geopend" wegens vertragingen die ze had opgelopen bij de behandeling van de verkeersdossiers waarmee ze belast was; dat het college van burgemeester en schepenen op 19 december 1996 een voorstel heeft opgemaakt ten behoeve van de gemeenteraad, waarin stond dat verzoekster geweerd zou worden uit de genoemde bevordering en de toestand op 1 januari 1997 opnieuw bekeken zou worden; dat de gemeenteraad, na verzoekster in het bijzijn van haar advocaat gehoord te hebben, op 3 maart 1997 "met zeventien stemmen tegen twaalf en één onthouding", heeft beslist "het voorstel om de betrokkene te weren uit de bevordering tot inspecteur van politie, af te wijzen"; dat de raadslieden van verzoekster, bij een ter post aangetekende brief van 9 september 1997 het college van burgemeester en schepenen hebben "aangemaand een uitspraak te doen overeenkomstig artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State", dat wil zeggen de genoemde beslissing van de gemeenteraad van 3 maart 1997 ten uitvoer te leggen; dat de impliciete weigering om in te gaan op die aanmaning de beslissing is die met het onderhavige beroep wordt bestreden; dat de hoofdcommissaris op 20 oktober 1997 een "zeer ongunstig" advies heeft uitgebracht aangaande de geambieerde bevordering, omdat verzoekster volgens hem niet de vereiste bekwaamheden bezat; dat laatstgenoemde dat advies op 24 oktober 1997 betwist heeft en gevraagd heeft door de gemeenteraad te worden gehoord; dat niet uit het dossier blijkt dat het betrokken geval opnieuw aan de gemeenteraad zou zijn voorgelegd, en bijgevolg evenmin dat de raad de betrokkene gehoord zou hebben;

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt tegen het beroep; dat ze enerzijds de exceptio obscuri libelli aanvoert; dat ze anderzijds aanvoert dat artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in casu niet van toepassing is; dat ze uiteenzet dat het onderwerp van de aanmaning van 9 september 1997 niet

duidelijk is, aangezien er niet in vermeld staat of die aanmaning gericht is aan de gemeenteraad en erop gericht is van hem te verkrijgen dat hij verzoekster benoemt, dan wel of ze gericht is aan het college en ertoe strekt het college ertoe te brengen de procedure over te doen; dat ze daarenboven beweert dat de geadieerde overheid niet verplicht was een beslissing te nemen waarbij de gevraagde bevordering werd toegekend; dat ze opmerkt dat, wat het college betreft, de beslissing die hem verzocht is te nemen slechts een voorbereidende handeling is waartegen geen beroep kan worden ingesteld, namelijk het inschrijven van de kwestie op de agenda van de raad, en zulk een beslissing overigens pas genomen kan worden nadat de korpschef een gemotiveerd advies heeft uitgebracht, zoals bepaald in het ministerieel besluit van 8 juni 1993;

Overwegende dat uit het verzoekschrift duidelijk blijkt dat het onderwerp ervan de impliciete weigering is van de verwerende partij om een uitspraak te doen over de kandidatuur van verzoekster voor een bevordering tot inspecteur van politie, afgeleid uit haar stilzwijgen gedurende vier maanden na de aanmaning van 9 september 1997; dat de exceptio obscuri libelli bijgevolg niet in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende dat artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State voorschrijft dat, opdat het stilzwijgen gedurende vier maanden na een aanmaning van een overheid geldt als een stilzwijgende weigeringsbeslissing, die overheid "verplicht [moet zijn] te beschikken"; dat verzoekster in het onderhavige geval kandidaat was voor een bevordering waarover het college van burgemeester en schepenen en uiteindelijk de gemeenteraad zich moesten uitspreken; dat de bevoegde overheden van de verwerende partij bijgevolg een beslissing moesten nemen aangaande die kandidatuur, wat ze niet hebben gedaan binnen de termijn die hun bij artikel 14, § 3, van de genoemde gecoördineerde wetten op de Raad van State is toebedeeld; dat de exceptie niet in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende dat er grond is om de debatten te heropenen met het oog op het onderzoek ten gronde van de zaak,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast een aanvullend verslag op te maken over de middelen van het beroep.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zesentwintig maart tweeduizend en één door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.